

7 PIGE SPEJDERNE

December 1969. 51. årgang

**PIGE
SPEJDERNE**
Medlemsblad udgivet af Det Danske Pigespejderkorps

PIGESPEJDERNE

Medlemsblad, udgivet af Det Danske Pigespejderkorps.

Udkommer med 6 numre årligt.

Redaktion: Erantisvej 21, 4520 Svanninge Sj. Tlf. Svanninge (03-465) 178, bedst efter kl. 14.

I redaktionen:

Gurli Christiansen, Kirsten Astrup Larsen, Lis Jørgensen, Karen Nordstrøm (blåmejsstof) og Ella Breinholt Iversen (ansvarsh.)

Administration og ekspedition: Korpskontoret, Lundsgade 6, 2100 København Ø.

Postbox: Inger Rosenkilde, Jyllandsgade 96, 6700 Esbjerg.

Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense.

Enkeltabonnement tegnes på Korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 15,00 – på giro 86.000. Enkelte eksemplarer samme sted mod betaling af kr. 3,00.

Bidrag til „Pigespejderne“ indsendes senest 6 uger før bladet skal udkomme.

Ethvert indlæg skal være forsynet med navn og adresse for at finde optagelse.

INDHOLD:

Spejderhjælpen	2
Glædelig hilsen	3
Jubilæumslosteriet	4
Her skal vi bo	6
Juleskikke i andre lande	8
Et par sommervarme ideer	10
Venter du udenlandske gæster	11
Er du hobby menneske	13
Gemmesider	15
Postbox	19
Min mening	20
Blåmejsesider	21
Reklamefremstød	25
En spejder er sparsommelig	26
Seniorlejr i Baarn	27
Småtterisiden	28
Annonce	30
Sang fra Parkistan	32

„Pigespejderne“ i 1970

I 1970 venter vi i redaktionen, om alt da går, som vi håber, at der vil komme seks numre af „Pigespejderne“. Det første nummer vil udkomme omkring 1. februar, det andet omkring 1. april, det tredje til juni-tide. Og så mødes vi med jer i korpslejren og samler frisk energi til de tre næste blade, hvoraf der gerne skulle udkomme et omkring 15. august, et til 1. oktober og det sidste til ca. 1. dec.

Vi håber, at mange af jer, har lyst til at sende stof til bladene, men i så fald må vi lige sige, at det er nødvendigt, at vi har det seks uger før bladet skal udkomme.

Årets store begivenheder, korpslejren og korpsets 60 års jubilæum, vil på mange måder komme til at præge bladet, og i redaktionen håber vi, at det bliver muligt for os at give disse begivenheder den bedste dækning, ligesom vi selvfølgelig gør alt, hvad vi kan, for at lave et blad, der er sjovt og aktuelt.

Med venlig hilsen – og god jul –
Redaktionen

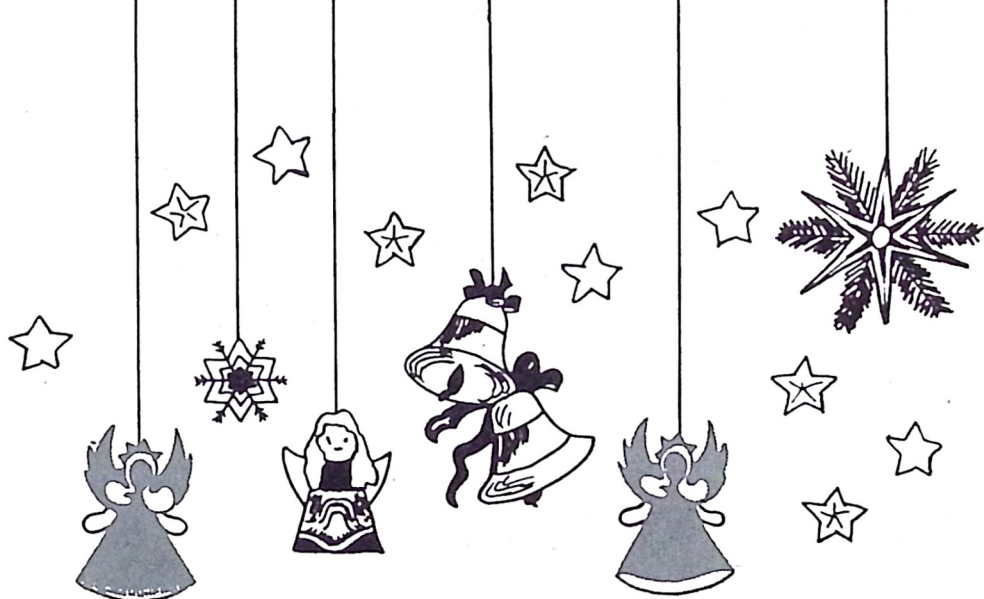
Spejderhjælpen

Årets „spejderhjælp“ forløb, så vidt det kan skønnes ved redaktionen slutning, ganske udmærket. Noget helt nøjagtigt billede kan vi desværre ikke give jer, fordi optællingsarbejdet ikke var afsluttet, da vi skulle lave „Pigespejderne“ færdig.

En opgørelse pr. 29. oktober viser, at der dengang var indkommet

167.044 kr.

men det bliver ikke sluttallet. Der var nemlig ikke afregnet alle steder dengang. Forhåbentlig når „Spejderhjælpen“ 1969 op på et betydeligt større beløb – gerne også et større beløb end sidste år.

Glædelig jul

Vi har i år valgt at ønske alle „Pigespejderne“s læsere rigtig glædelig jul med en lille svensk julesang. Den er nem at lære, og dertil kommer, at den også kan synges som kanon. KFUK-spejdernes blad har venligst givet os lov til at låne den. Hvis den synges som kanon, skal det andet hold begynde der, hvor noderne er mærket med et 2-tal.

Her får I sangen:

Når Jesusbarnet lå engang
på krybbens halm ved englesang,
da tænde Gud i himlens hus
den første julens store lys.

Nu tænder vi i granen snart,
små lys, som skinner varmt og klart.
Og alle børn'nes tanker gå
til barnet, der på krybbens strå.

PIGERS STIFTSODTMYKKE

Det Danske Pigespejderkorps

sigler Dem tak, fordi De støttede korpsets arbejde

Lodtrækningen foretages af notarius publicus og bekendtgøres den 25. marts 1970 i Berlingske Tidende, Politiken, Aktuelt, Kristeligt Dagblad, Jyllandsposten, Aalborg Stiftstidende, Aarslevs Tidende, Jydsk Tidende, Vestkysten, Vendsyssel Tidende, Lolland-Falster Folketidende, Fyens Stiftstidende, Fyns Tidende, Bornholms Tidende, Bornholmeren, Pigespejder-Tidende, Lørdagsavisen og Fæderbladet for april. - Uddrukke lod-deres aprilnummer og Fæderbladet for april. - I Det Danske Pigespejderkorps, Hunderupvej 67, 5000 Odense, hvorfra udleveringen af gevinster vil blive anviset.

Gevinsterne består af:

- 1 Opel Kadett
- 2-dørs sedan
- (Skat og ansvarsfors. betalt for 1 år)
- 2 B & O farvetjernsyn
- 2 B & O stereoanlæg
- (Radio, pladespiller og 2 højttalere)

- 10 læderlænestole på drejefod
- 10 SCO-combi de luxe cykler
- 10 AEG-kaffeautomater
- 10 Curlersæt

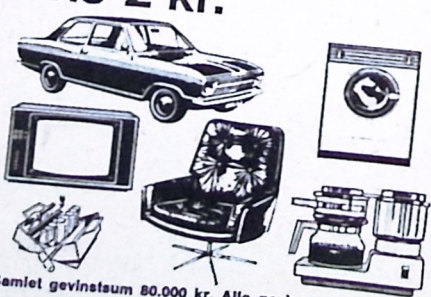
Trykt i 200.000 eksemplarer

Det Danske Pigespejderkorps

Jubilæumslotteriet 1970

Pris 2 kr.

Samlet gevinstsum 80.000 kr. Alle gevinster er skattefri.

JUBILÆUMS- LOTTERIET

1970

1970 er året med mange og store begivenheder hos de blå, og vi benytter lejligheden til at stikke et landslotteri ind imellem.

Vi havde stor succes med vort sidste lotteri – i 1968 – d.v.s., det gav mange rare penge både til korps og troppe, så vi har faktisk tænkt os at gentage fremgangsmåden fra sidst.

I erindrer måske

- at gevinsterne var virkelig fine,
- at lodsedlerne kostede 2 kr., hvoraf 75 øre tilfaldt korpset og 75 øre tilfaldt den sælgende trop, medens resten gik til gevinster og administration,
- at der kun var 10 stk. lodsedler i gennemsnit pr. blåmejse, spire, spejder og senior at sælge,
- at det lokale administrationsarbejde var overdraget til tropsrådet, og sådan bliver det altså også denne gang.

Lodsedlen kan du se et aftryk af på siden overfor.

Vi regner med den sædvanlige fine indsats fra **alle** uniformerede, så vi kan få **helt** udsolgt – det er jo til gavn for jer selv både direkte og indirekte.

Salgsperioden er denne gang februar 1970, så vi vender tilbage med mere udførlige instruktioner i februar-bladet.

Med venlig hilsen
Lotteriudvalget

HER skal vi bo...

Når vi til sommer mødes i Korpslejren ved Hostrup sø, mødes vi i et særdeles spændende stykke Danmark. Øboerne vil her møde en natur, de ikke er fortrolige med, nordjyderne vil finde, at det har en mere barsk tone end deres hjemlige, og vestjyderne kan sige, at det er næsten som derhjemme.

Måske ved I, at da der var istid i Danmark, stod isen i en vinkel gennem Jylland. „Knækket“ var lidt syd for Viborg. I en næsten lige linje strakte de kolossale ismasser sig mod vest og syd. Da isen begyndte at smelte, flød de vældige vandmasser – populært sagt – ud og jævnedes landet ud, så det blev næsten fladt der, hvor isen ikke havde været. Det yderste af denne islinje har ligget omkring det sted, hvor lejren skal være.

Du vil ane det, hvis du stiller dig op på lejrlpladsens højeste punkt – det er et punkt på 42,8 m lige syd for Stævninghus (gården, på hvis jord lejren skal ligge). Ser du mod øst, vil du se et skovklædt bakkedrag, som hedder „Bjærgskov“. Det står som en

forpost for det smilende kuperede terræn, vi kender i Østjylland og på øerne. Ser du mod nord og syd, vil du kunne se, hvorledes det kuperede landskab glider over i det barske hedeterræn, og ser du mod vest, ser du ud mod et fladt mose- og engterræn med en „bakkeø“ omkring Klipleve stationsby.

Lige ved lejrens fod mod øst ligger Hostrup sø, en ikke ufarlig sø, hvis dybde sine steder når helt ned til 8 meter. Hostrup sø har forbindelse med omverdenen gennem Bjærndrup Mølleå. Gennem et sideløb til denne er der i øvrigt også forbindelse med den idylliske Søgård sø.

Fra tidligste tid har egnen omkring lejrlpladsen været et sted, som folk kendte – og frygtede. – Historikerne mener at vide, at de første vandringer mod nord gik over dette strøg.

4–5 km vest for lejren møder du nemlig „Hærvejen“ (Oksevejen eller Adelsvejen kaldes den også), som var den vigtigste færdselsåre gennem Jylland fra Slesvig til Viborg.

En ørkenroute

„Ved korsvejen foran foden af Urnehoved ligger Petersborg kro, og når den er passeret, befinder man sig med eet på fladerne igen, med overraskende hurtighed forsvinder den frodige bevoksning, det smilende landskab omskabes pludselig til en mager og vidtstrakt slette, hvor Povls Kro en halv mils vej længere fremme ensomt lå i det store øde. Bjærndrup Mølleå flyder ind under vejen, overbygget – antagelig i det 18. århundrede – af en malerisk, hvælvet bro af kløvet granit, – og hærstrøget er nu atter for et stykke tid inde på halvøens vandskel over gammel og stenet hede, en ørkenroute for fortidens vejfarende, som så den fortones til alle sider i trøstesløs uendelighed“, skriver Hugo Matthiessen i sin bog „Hærvejen“.

I baggrunden ser du Hostrup sø og Bjærgskov

Det var en barsk rejse, man måtte på i gamle dage. Herom hedder det i L. M. Wedels *Indenlandske Reise*, 1, 1803, sådan: „I stærk Hede lider den Rejsende her megen Ubehagelighed af Sved og Støv, thi sagteligen kan kun Vognen fremglide. I Blæst er denne Passage en Pine for Øjne, Næse og Mund, da det fine Sand oprøres og bliver en tyk Støvsy, thi ingen Væxter groe dér, hverken Græs eller Lyng, men er en Flade af vid og lang Udstrækning, blottet for Kreature og Huse, da der er slet ingen Læ“.

I dag er det ret så anderledes, for nu er jorden opdyrket og frodige marker og små plantager møder øjet.

Nord for denne del af Hærvejen ligger Urnehoved, som var det sydjyske tingsted i middelalderen. Det var her Svend Estridsen lod sin søn udråbe til konge, det var her Erik Emune blev dræbt, det var her Kristian den Anden blev hyldet i 1523. I dag står der på Urnehoved mange vidnesbyrd om stedets betydning. I øvrigt er hærvejen her brolagt på et stykke.

Syd for går Hærvejen over Gejlå til Bommerlund – det var et af den gamle hærvejs allerværste steder at passere, og der blev da også i 1799 sat „tre logtefyr på høje pæle“ op her, så den vejfarende nat og dag havde noget at tage bestik efter. I dag er der plantage her. I Bommerlund lå i fordums tid en kro, som bryggede en særlig slags snaps – den kendes stadig under navnet „Bommelunder“.

Sct. Hjælper i Kipleve

Når man i middelalderen kom ad Hærvejen, tog man sig tid til at tage en afstikker på et par kilometer mod øst til Kipleve.

„Mange mennesker søgte hertil, for i Kipleve kirke stod „Sct. Hjælper“, et af Danmarks stærkeste undergående billeder, en korsfæstet Kristus klædt i rigtigt tøj, som man ser dem nede i Europa i dag. Han havde gylden krone, kjortel, gyldne handsker og gyldne sko, og en bøn ved Sct. Hjælper var et stykke nærmere saligheden“, skriver Palle Lauring i bogen „Sønderjylland“.

Disse bygninger fra Hedeby-lejren vil du møde på pladsen.

„Kipleve var samtidig centrum for et meget stort kvægmarked, hvis ry man kender lige op til vor tid. „Kipleve Elendegilde“ tog sig af de syge, der strømmede til den stærke helligdom, og året før sin død i 1412 gav Margrete penge til ikke mindre end fem valfarter til Sct. Hjælpers guldkronebillede. Det kunne være svært for storfolk at få tid til en personlig valfart, man kunne også være for svag eller for syg, og så sendte man andre. Man gav dem rejsen, gav dem penge med til blokken, og vikaren reddede sig selv sjælfrelse som løn for ulejligheden, giveren fik frelse både for gaven til blokken og for den fromme handling at skaffe sendebudet mulighed for en pilgrimsvandring“, skriver Palle Lauring videre. Lang tid efter reformationen bevarede troen på Sct. Hjælpers hjælp.

Kipleve kirke er i øvrigt en meget smuk kirke. Nordøst for kirken står et af Sønderjyllands solideste gamle træklokketårne. Kirken er i dag ganske enkel i sin udsmykning. I det ene hjørne er kirkegulvet hævet, og her ligger mange lig, fordi mange storfolk ønskede at blive begravet i Sct. Hjælpers kirke. Men udover kirken er der ikke i dag mange minder tilbage om Kipleves storhedstid.

Har du lyst til at vide mere om egnen, såvel om dens historie som om dens natur, kan du med fordel læse herom i Hugo Mathiesens bog „Hærvejen“ og i Palle Laurings bog „Sønderjylland“. Er du skrap til at læse kort, kan du også få et billede af egnens natur. Det er målebordsblad 4209, Kipleve, du skal bruge.

red.

Juleskikke i andre lande...

I AMERIKA

De fleste har sikkert hørt, at børnene hænger deres strømper op ved sengen juleaften. „Santa Claus“ og hans rensdyr har vældig travlt den nat. De skal ind i hvert eneste hus med gaver til børnene. Santa Claus minder om vores julenisse. Han har en fin, rød kappe og langt hvidt skæg. Juledag giver alle hinanden gaver, og man går i kirke, og man besøger slægt og venner. Julémiddagen er en festmiddag. Bordet bugner af dejlig mad. Næsten i hvert eneste hjem har de et juletræ med lys og andet pynt. Julen fejres omtrent som vores jul, blot begynder vi festen juleaften, mens de venter til 1. juledag.

I ENGLAND

I gamle dage hentede de en stor brændeknude fra skoven, som de kaldte juleknuden. Den brændte lystigt i julen. Der er nok nogle, som har den skik endnu.

Den engelske jul fejres med morskab og fest. De pynter med kristtorn og mistelten. Juleaften går sangere fra hus til hus og synger julesange. Børnene hænger deres strømper op, ligesom de amerikanske børn. Til en rigtig engelsk julemiddag hører kalkun og plumbudding med masser af rosiner.

I SCHWEIZ

De schweiziske børn kalder julenissen „Samichlaus“. Han marcherer sammen med sine hjælpere gennem gaderne. De ringer med klokker og blæser i horn. Samichlaus ligner også julenissen, men hjælperne har lange, hvide natskjorter og papmasker og nogle vældige, høje hatte.

I MEXICO

Der har de selskab hver eneste aften i ni dage før jul. Julemiddagen spiser de juleaften, ligesom hos os, men de venter

helt til kl. 10 om aftenen. Der er en leg, som børnene er særlig glade for. De hænger en fin frugtkurv op i loftet. Så får en af dem bind for øjnene og en stok i hånden, som han skal prøve at vælte kurven med. Når kurven er væltet, og frugten falder på gulvet, bliver der vildt kapløb efter frugterne.

I ITALIEN

I næsten hvert eneste hjem i Italien laver de en stald med Jesus og Maria og Josef og englene og hyrderne, som kommer for at ønske Jesus velkommen. Nogle af disse figurer er af træ, nydeligt udskåret, de er gået i arv fra generation til generation. Gaver til alle i familien ligger i en stor krukke. Nogle af pakkerne er der ikke noget i, de er bare lagt i for sjov. Men alle kan være sikre på, at de før eller senere får en gave.

I HOLLAND

Juleaften skurer børnene deres træsko, så de bliver fint hvide, og fylder dem med hø. Så sætter de dem uden for døren til Sct. Nicolas hvide hest. Om morgenen er høet forsvundet, og træskoene er fulde af legetøj og godter. Tidligere i december har man fejret Sct. Nicolas.

I FRANKRIG

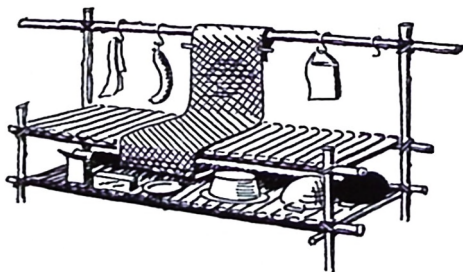
Børnene i Frankrig får hverken besøg af Sct. Nicolas eller af julenissen, men af „Bonhomme Noël“. Han kommer ned gennem skorstenen julenat. Børnene sætter deres sko foran pejsen, og om morgenen er de fulde af gaver.

ET PAR SOMMERVARME IDEEER

Lejrarbejder i december! Nej, nu er de bestemt ikke for kloge inde på den redaktion, vil I sikkert sige, men vi synes nu selv, at vi er ret så fremsynede, for vi tænker nemlig på korpslejren til sommer.

De eksempler, I vil få at se ved disse linjer, har vi ikke tænkt, at I straks skulle „efterabe“, men vi har tænkt, at de måske kunne give jer ideer til at arbejde videre med, så vi virkelig får den fornyelse af lejrarbejderne, vi vist alle er enige om, kunne være på sin plads.

Har I f. eks. tænkt på, at det er særdeles nyttigt, om man har en vaskemulighed i nærheden af lejrpladsens køkkenafdeling. Kokkene har ofte brug for at kunne vaske hænder under tilberedelsen af maden. Et sådant vaskestativ bør både have plads til „vandfadet“, til sæbeskål og til håndklæde. I mangel af bedre kan et stykke svært plastic eller sejldug tjene som „vaskefad“. Se på tegningen og få en endnu bedre idé!

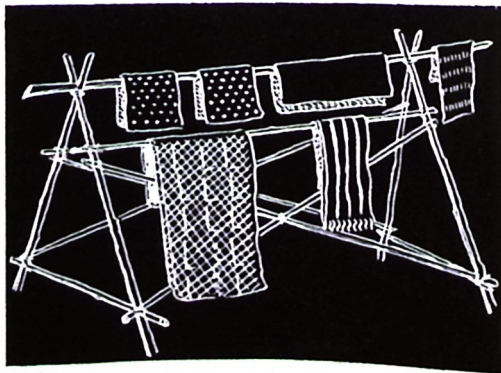
Man har normalt ikke dagen igennem blus på bålet. En kogerende eller tilsvarende ildsted, der „svømmer“ i papir ser jo heller ikke ophidsende ud, så måske var det en idé at lave en papirkurv, der udmærker sig ved at være let at tømme. Den kan f. eks. som vist på tegningen laves ved hjælp af et sta-

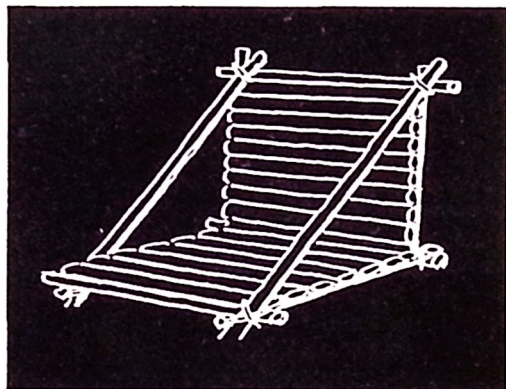

tiv og en solid plasticpose, der lige kan løftes op, når den skal tømmes.

Hvis I bruger sejldugspose som „vandspande“ på lejrpladsen, har de ikke allerbedst af at stå direkte på jorden. De må op-hænges. Prøv at finde en sjov løsning på det problem.

Tørt brænde uanset vejrlig er et gode, man ikke kan skønne nok på. – Der er et

gammelt ord, der siger, at man kender patruljen på dens brændeskjul! Der er altså

noget at leve op til. Men hvorfor ikke kombinere det med et gammelmandsildsted?

Soveposeudluftning kan være et ynkeligt syn. Det må vi gøre noget ved med et godt solidt tørrestativ. Lav f. eks. to A-bukke, der stives godt af. Med en „overligger“ og flere rafter fastgjort til A-bukkenes sider har I en form for løsning.

Vi må ikke glemme at kæle lidt for tropseren – sæt hun har lumbago. – Hun må kunne sidde rart, når hun har tid til at sidde ned (og måske var det også en idé til jer selv). Lav hende en super-stol. Den kan laves på mange måder. En af dem er den her skitserede. Den kan også laves et netsæde som tidligere vist i Pigespejderne.

God fornøjelse.

Venter du udenlandske gæster i 1970, så læs videre her!

Vi går ud fra, at vor gæst vil se lidt af og vide lidt om vort land, – ligesom vi er interesserede i, hvad hun har at fortælle os. Et godt kendskab til Danmarks historie og geografi er en meget værdifuld kvalifikation for en værtinde. Det giver så meget større udbytte for vor gæst, hvis vi, når vi viser vore seværdigheder frem, kan knytte lidt mere dertil end lige navnet.

En gæst fra helt andre himmelstrøg er antagelig slet ikke vant til vort tempo.

Find derfor på et så tidligt tidspunkt som muligt, evt. i forvejen pr. brev, ud af, hvad vedkommende er særlig interesseret i at se og opleve – er det Tivoli og Den lille Havfrue, eller H. C. Andersens hus, eller gammel kunst eller moderne arkitektur, eller Botanisk Have eller noget helt sjette.

De fleste af vore gæster vil også på indkøb i byen; de vil have noget med hjem, „noget typisk dansk“. Selvfølgelig kan vi ikke vide bedre end de selv, hvad de skal købe, men vi ved bedre end de fremmede, hvor vi finder souvenirs, som vi er glade for at sende ud af landet, og vi kan og bør derfor vejlede dem på bedste måde.

Medens vi stolt viser frem minder fra Danmarks storhedstid eller smukke landskaber eller fristende butiksvinduer, eller vore specielle håndarbejder, glemmer vi vel ikke, at vor gæst måske brænder for at få lov at fortælle lidt om, hvad hendes land har at byde? Igen må vi gerne spørge, men spørg med takt. En mørklødet gæst, som havde opholdt sig så længe i Danmark, at hun virkelig havde nået at danne sig et indtryk

af danskerne og danske forhold, blev spurgt om sine indtryk. Jo, hun havde været glad for alt, og kunne godt lide danskerne, men hun kunne bestemt ikke lide, at man altid spurgte hende: „Har I også vaskemaskiner?“ – „Har I også støvsugere?“ – „Har I rigtige huse?“ o. s. v. – „Som om man tror, at vi er så langt tilbage i udviklingen“, føjede hun til. Det kan være et omfindtligt emne.

Som værtinde for vore udenlandske spejderkammerater, repræsenterer du dit hjem, dit land, dit korps. Måske bliver mødet med dig af afgørende betydning for den fremmedes indtryk af Danmark og danskerne.

Måske er du så heldig at få en gæst fra

JAPAN

En japaner hilser ved at bøje sig tre gange forover med hænderne på knæene. Hun vil sjældent hilse ved at give hånd.

Undertiden vil du opdage, at den japanske gæst, vil svare ja, hvor du selv ville forvente et nej, – sørg for at I forstår hinanden.

Tænk på om din gæst har kimono med, – den er lang og fin og kræver megen plads. Sørg for der er bøjler nok.

En japaner spiser helt forskelligt fra os. Lad hende en dag lave mad og lær at spise med pinde.

eller fra

SCHWEIZ

Schweizeren vil som gæst ikke adskille sig ret meget fra danskeren.

Schweizeren fra den fransktalende del vil give udtryk for sin glæde og taknemmelighed (hun taler sjældent andre sprog), mens schweizeren fra den tysktalende del er mere tilbageholdende, mindre veltalende, – men ikke mindre taknemmelig.

Schweizeren vil ved frokostbordet lægge smør og pålæg på sin egen tallerken og ikke direkte på brødet.

Schweizeren er ikke vant til at sige „Tak for mad“, men vil først sige tak for alt ved afskeden.

Der kommer også gæster fra

HOLLAND

I Holland nejer piger ikke og siger ikke tak for alting, som tak for mad, tak for sidst, tak for lån o. s. v.

Mange hollændere beder bordbøn før et måltid. Derfor bør man altid spørge gæsten, om man skal være stille et øjeblik, så hun kan bede bordbøn. Inden spisningen begynder, siger man „Smakelijk eten“ (lad det smage jer godt), men der bliver ikke takket bagefter.

Hollændere plejer at skrabe smør på deres brød; ikke fordi de er nærige, men sådan plejer man at gøre. Omvendt synes de, at danskerne fräser med smørret. Rugbrød kender man ikke noget til, man spiser altid franskrød. Man kan ikke tænke sig middagsmad uden grøntsager.

Når man får aftente eller formiddagskaffe, går kagedåsen rundt, og når hver gæst har fået en-to småkager, bliver den sat til side igen.

I Holland siger mange børn stadigvæk „De“ til deres forældre, spejderne siger „De“ til deres fører, og mange førere siger også „De“ til andre førere, som de ikke kender godt.

GRÆKENLAND

Med religionen kan det være lige meget, grækerne går ikke i kirken om søndagen som katolikkerne.

De er ikke kræsnere, spiser alt, bare ikke tartar eller andet rådt kød, det er dem meget imod.

Man må gerne forklare grækerne på

hvilke tidspunkter danskerne spiser. I Grækenland spiser man f. eks. ingen morgenmad; man drikker kun en kop kaffe eller et glas mælk. Frokost spises ikke før ved 13-14 tiden. Og aftensmaden bliver først spist ved 20-tiden.

Hvis man i Grækenland kommer pålæg mellem 2 stk. brød, betyder det, at man tager på skovtur. (Forklar lidt om det danske smørrebrød).

Der bliver ikke takket for maden eller i det hele taget takket så meget som i Danmark.

Det kan være, at de græske piger trækker sig tilbage efter frokosten for at hvile sig. Det plejer børnene at gøre, så forældrene kan slappe lidt af. Til gengæld går de sent i seng om aftenen, da der er længe lyst.

Grækerne er vant til at spise meget mad; de bliver nødt og nødt til at spise, indtil der ikke er mere. Så hvis der ikke er mere end 1 portion mad til hver, er der en mulighed for, at de ikke er nær mætte. I sommerlejrene er der altid en madmor med, som laver masser af mad. Det er kun seniorerne, som selv må lave maden. Desuden er der i de 4 måneder, der må holdes sommerlejr, lejrpladser med faste telte og fast køkkentelt med brændekomfur og alt køkkenudstyr. Teltene er det også kun seniorerne, som må rejse. Inden en spejderlejr begynder, tager føreren et par dage i forvejen til lejrpladsen for at kontrollere, om alt er i den bedste orden. Så først må pigerne komme.

ER DU

HOBBYMENNESKE

SÅ SE HER

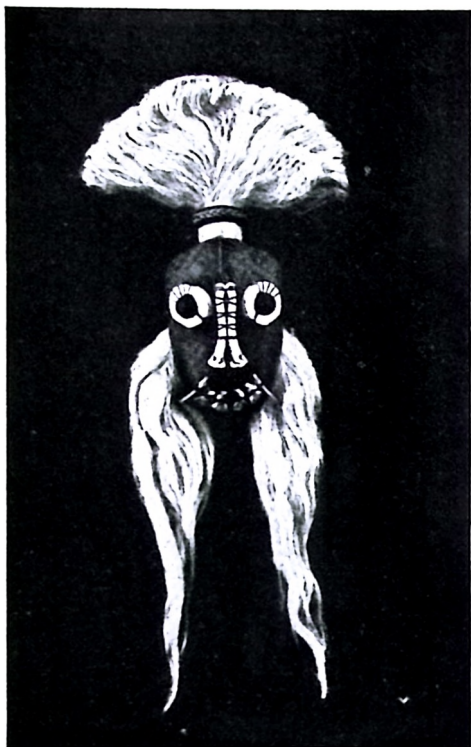
Det er rart, når man af bedste overbevisning kan sige om en bog, at den er lige netop sagen. Det kan vi gøre om kontorchef Kaj Lunds nye bog „Knyttebog for begyndere“, som i dette efterår er udsendt på Borgens forlag.

Uanset om man er total blank eller har lidt mere viden om knytningens kunst, kan man hente god og meget instruktiv viden i bogen. Undertegnede, som ikke på noget tidspunkt tidligere har beskæftiget sig med knytning, har efter bogens fremkomst tilbragt mange gode stunder med knytning.

Bogen giver indledningsvis en god orientering om de materialer, man kan benytte og det nødvendige værktøj for senere meget grundigt og letfatteligt at gennemgå grundreglerne for knytning. Den fortsætter med anvisning på forskellige modeller – det være sig til bæltter, tasker, klokkestreng, bordskånere og meget an-

Illustration fra bogen „Lav noget med emalje“ – anvisning på smykkets frembringelse gives i bogen.

Denne maske er en af de muligheder, som bogen „Lav noget af læder“ giver anvisning på.

det – men den er samtidig en udmærket igangsætter, hvis man selv vil skabe andre modeller.

Teksten er letfattelig, og det hjælper meget på forståelsen, at der er mange detailfotos i den. Således er hvert eneste „træk“ af grundreglerne illustreret gennem fotos.

Nu, hvor knytning for alvor er blevet aktuel for spejdere, der ønsker selv at knytte deres spejderbælter til de nye uniformer, er der god viden at hente her.

Selv siger kontorchef Kaj Lund i bogens forord følgende om knytning: „Knytning er mere end en æstetisk, nyttig og billig tidsfordriv. Knytning kan appellere til fantasien og nære skabertrangen“. – Det, vil I opdage, er rigtigt, når I kaster jer ud i knyttetekunsten.

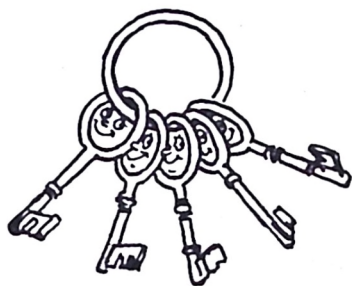
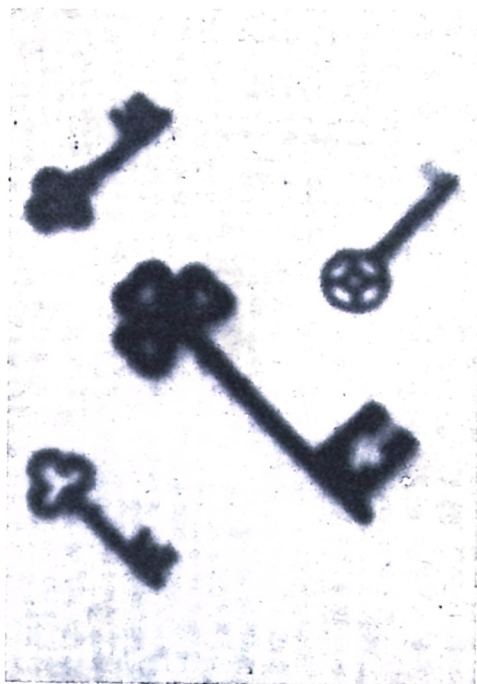
Knap så detaljeret som knyttebogen er en række bøger, som også er udsendt fra Borgens forlag i dettes „Lav noget serien“, men man kan dog også i disse hente sig god og instruktiv viden.

Det drejer sig om følgende bøger: „Nyttige gaver af bast og peddigrør“, „Lav noget af sølvtråd“, „Lav noget af læder“ og „Lav noget med emalje“.

Fælles for disse fire bøger er, at de giver vejledning om materialer, redskaber og metoder, så man sådan set bare har at gå i gang. Der er anvisninger på mange modeller indenfor de fire forskellige „hobbyfag“, og det er videre et gennemgående træk, at de alle opfordrer til, at man selv sysler videre og udfinder andre ting end de netop viste. Der er mange illustrationer, og bøgerne fremtræder i et lækkert udstyr.

Hvis akvariefisk er dit sværmeri, så kan du i to nye bøger fra dette efterår, „De første akvarieråd, 1 og 2“, skrevet af J. Trøst Jørgensen, og udgivet af Borgens forlag, hente god besked om akvarier. Nr. 1 fortæller om opbygning og indretning af et akvarium, om hvordan det skal tilplantes og passes, ligesom der fortælles om forskellige fiskearter. Nr. 2 er en videreførelse af nr. 1, og her gælder rådene navnlig de lidt større akvarier, fiskenes pleje, fodring og sygdomsbekæmpelse.

Amanuensis Bent Jørgensen – du kender ham måske fra radioprogrammet Lexicon – har på H. M. Bergs forlag udsendt 2. oplag af bogen „Opfindsomhed i dyreverdenen“. Da 1. oplag udkom vakte bogen stor interesse, og mange af jer, som måske ikke allerede har stiftet bekendtskab med den, vil kunne hente mange gode oplysninger i den. Der er sagt følgende om bogen: „Sjældent træffes der inden for den populær-videnskabelige genre en så koncentreret skildring, der samtidig er forelagt i en så fængslende og fornøjelig form. Det er populær zoologi for alle alderstrin fra 14 år og opefter“. Vi har ikke andet at tilføje end, at skulle du ikke være 14 endnu, kan du såmænd alligevel godt have udbytte af den.

Støbning af nøgler

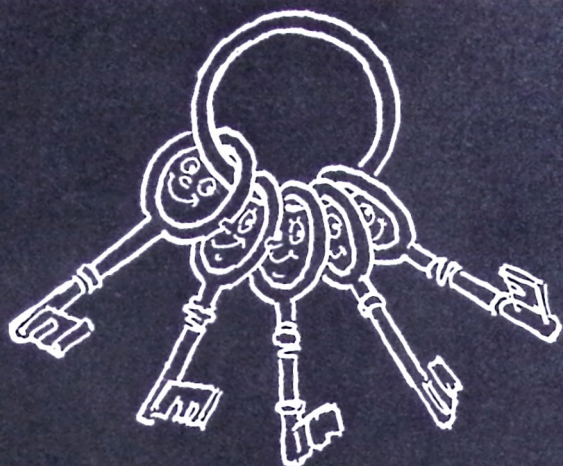

Modeller til at støbe efter kan du lave på flere måder. På et stykke linoleum tegner du faconen på din nøglemodel. Med en skarp kniv, eller et linoleumsnittesæt (disse kan mange steder fås billigt), skærer du nu din model ud. Pas på, at linoleummet ikke knækker.

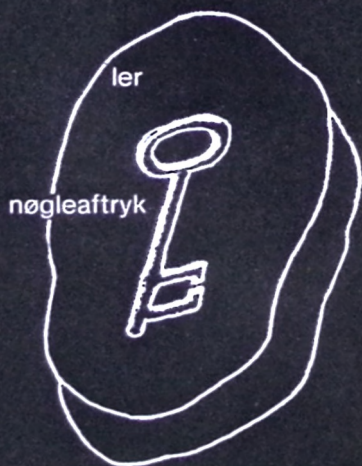
Du kan også forme dig en nøgle i Fimo. Det er en særlig slags ler, der kan brændes i en almindelig bageovn. I pakken med Fimo, står der trykt brugsanvisning, og følger du den, er det ikke svært at få nøglen pænt brændt.

Endelig kan du også bruge en almindelig nøgle som model, – og især hvis du har fundet en gammel nøgle i en sjov facon.

Når du har lavet eller fundet din nøglemodel, kan du gå i gang med at støbe den i tin.

1) Støbning i almindeligt brunt ler

Ælt leret godt, så det bliver en sammenhængende masse. Tryk det derefter ud i en oval, men således, at det er mellem 3-5 cm tykt. Derefter trykker du forsigtigt din nøglemodel ned i leret, pas på at tage den forsigtigt op igen, så du ikke ødelægger de spidser og hjørner, der er lavet af nøglen. Nu smelter du tinnet i en smeltedigel eller gammel konservesdåse over et gasblus. Du kan godt blande lidt bly i tinnet (bly er billigere end tin), men pas på ikke at komme for meget i, da det så bliver for svært at varme op. Når tinnet er smeltet, kan du forsigtigt med en lille pind fjerne snavset fra den flydende overflade. Hæld nu tinnet ned i formen, men pas på ikke at hælde for langsomt, så det første når at stivne inden du er færdig, og pas også på ikke at hælde for meget ud, så det render ovenud af formen.

Når tinnet er stivnet og kølet lidt af, tages nøglen op af leret, og du kan nu gå i gang med at file og slibe eventuelle mærker og kanter af.

Skulle det ikke lykkes første gang, smelter du blot tinnet endnu en gang, og er lerformen ødelagt, ælter du klumpen sammen igen, trykker din model ned i leret og prøver en gang til.

2) Støbning i gipsform

Hertil skal du bruge:

En kasse eller æske med målene
ca. $6 \times 10 \times 4$ cm.

Din nøglemodel.

1 kg gips.

Margarine eller vaseline.

En skarp kniv.

En smeltedigel ell. gammel konserverdåse.

Et gasblus.

Tin og eventuelt lidt bly.

En skruevinge eller stærk snor.

Først finder du en tom husholdningstændstikæske, cigarkasse eller lignende du kan

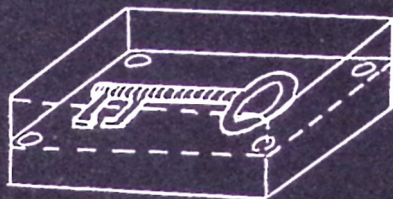

Fig. 1

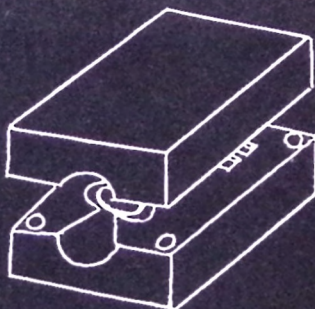

Fig. 2

bruge til at støbe formen i. Husk at den skal være let at skille ad bagefter, når formen er tør. Dernæst rører du en portion gips ud i vand til en passende konsistens, - den skal nærmest være som en tyk grød. Du hælder nu gipsen ud i kassen, så den er ca. halv fuld, d.v.s 1,5-2 cm.

Inden gipsen størkner lægges modellen, der er godt indsmurt i vaseline eller margarine, ned i overfladen af den våde gips. Pas på, at nøglen ikke synker dybere ned end nøjagtigt halvt ned (fig. 1). Medens gipsen endnu er våd, trykkes huller med den flade ende af en blyant i hvert hjørne. Disse skal

senere bruges til at styre de to form-halvdele med. Nu sættes formen til tørring indtil næste dag.

Når formen den næste dag er helt tør, smøres hele oversiden af formen (nøglen ligger stadig i formen) ind i vaseline eller margarine. Du skal være meget omhyggelig med dette, er der steder, hvor formen ikke er dækket, kan den ikke skilles ad, og ligger den i for tykt et lag, bliver nøglen bare unøjagtig, og tinnet vil løbe ud mellem gipsen.

Nu udrøres en lignende portion gips, der hældes ud oven i den halvdel, der allerede

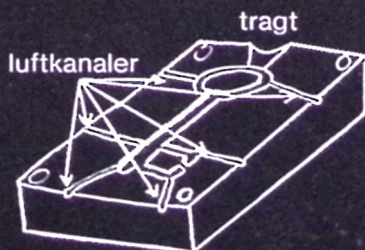

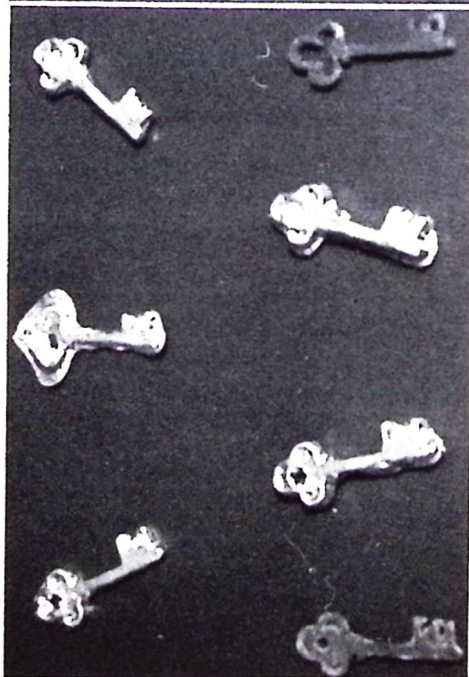
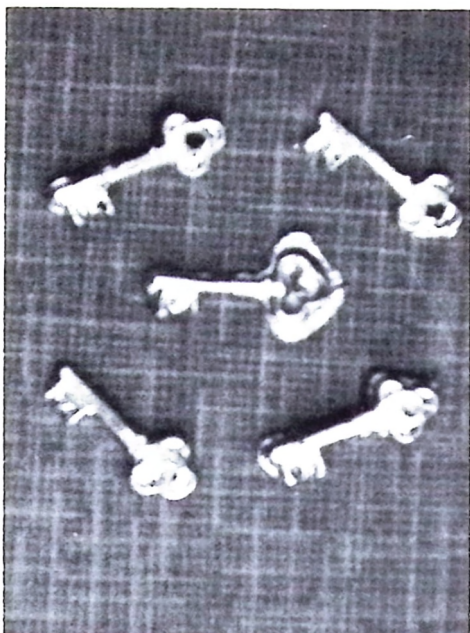
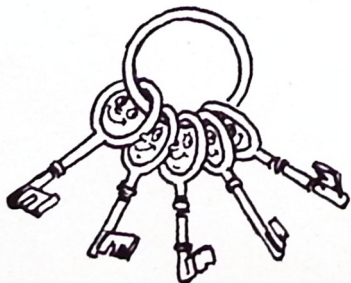
Fig. 3

er støbt. Der skal også denne gang hældes et 1,5–2 cm tykt lag ud. Igen stilles formen til tørring til næste dag.

Herefter rives papæskan fra hinanden, og de to formhalvdele skilles forsigtigt ad, og nøglen tages ud. Herefter laver du en tragt i begge form-halvdele, så den smeltede tin kan hældes ned i formen, når den samles igen (fig. 2). Du må også hellere lave nogle tynde luftkanaler – ca. 1 mm – så tinnets kan komme helt ud i hjørnerne (fig. 3).

Når dette er gjort, samles formen igen, og spændes forsigtigt sammen med en skruevinge, eller bindes sammen med et stykke snor. Nu skal tinnets smeltes, du kan godt blande lidt bly i tinnets, men pas på ikke at komme for meget i, da det så bliver svært at varme op. Mens tinnets varmes op over gassen, kan du forsigtigt varme formen lidt op, hvis du har brugt snor til at binde formen sammen med, så pas på, at den ikke brænder over. Når tinnets er smeltet kan du med en lille pind forsigtigt fjerne snavset på den flydende overflade. Hæld derefter forsigtigt tinnets ned i tragten på formen, – vent lidt, og skild formen ad. Måske er tinnets kun løbet halvt ned i formen, for de første gange du prøver, er formen sikkert ikke varm nok, men efterhånden vil det ses, at tinnets løber længere og længere ned. Kan det ikke lykkes for dig at få formen hel, kan det være du har lavet luftkanalerne for små, eller at du ikke har lavet nok af dem.

Når du har fået støbt en hel nøgle, skal du med kniv, fil og sandpapir rense den for alle støbegrater og pudse den pænt af. Din nøgle er derefter færdig, men husk, at den kan aldrig støbes pænere end den model, du har lavet formen efter.

Kære postboxvenner!

Blev det dog ikke et skønt efterårsvejr, rigtig et vejr til at være på ture og uden-dørs træning! Det har jeg kunnet mærke på postbox'en; der er ikke kommet nær så mange breve som sidste år. Men nu er det mørkt og trist vejr, og vi nordboere føler mest lyst til at hygge os inden døre og f.eks. skrive breve. Jeg venter derfor at få mange ønsker i den kommende tid.

Ja forresten, I har vel haft travlt med at skrive julebreve til jeres penneveninder og fortælle, hvordan vi fejrer julen her i Danmark, med tændte julegraner i kirken, julemiddag med mandelgave og gåsesteg, dansen om det festligt pyntede træ, besøg hos

familie og venner – jo, der er meget at fortælle – sikkert også om jule-good-turn af forskellig slags. I vil nok også selv få breve, der beskriver julen i fremmede lande.

Mon I ikke også benytter julebrevet til en gang snak om korpslejren bl. a. for at høre, hvor langt jeres penneveninde er kommet i sine overvejelser, om hun kan komme med i korpslejren.

Jeg vil benytte det sidste blad i 1969 til at sige jer tak for alle de søde breve, hvor I fortæller mig om jeres penneveninder. Gid I må få rigtig megen glæde af jeres korrespondance i det nye år – og mange ønsker om en glædelig jul. *Kilde.*

Dagens tilbud:

England: 1 blåmejsseassistent, 26 år. 1 spejder, 15 år (seniorspejder). *Sydafrika:* 3 spejdere, 14–15 år. 1 spejder, 12 år. *USA:* 22 spejdere, 12–16 år. *Canada:* 2 spejdere, 12 år. *Tyskland:* 1 spejder, 18 år, engelsk og tysk. 1 spejder, 10 år, lidt engelsk. Er der ingen, der tør give sig i kast med hende? *Holland:* 1 Roverspejder ønsker at korrespondere med en dansk senior. *Indien:* 1 Roverspejder ønsker en dansk senior.

Venlig hilsen *Kilde.*

Jeg ønsker en penneveninde i

(land) eller

Navn

Adresse

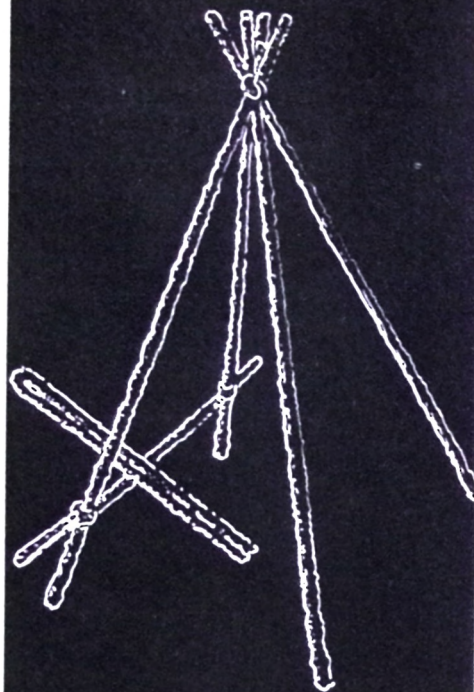
Født den År Spejderbeskæftigelse:

Sprog

Jeg har i forvejen gennem postboxen fået penneveninder i (lande)

Vedlagt kr. 1,80 i frimærker.

Postboxens adresse: frk. Inger Rosenkilde,
Jyllandsgade 96, 6700 Esbjerg.

ET LILLE TIPS

Når i nu i patruljen skal i gang med at udfinde århundredets bedste lejrarbejde, var det måske en idé først at prøve at lave det enten i mini-format eller ved hjælp af piberensere. De egner sig særlig godt, når der er tale om større lejrarbejder.

På skitsen ser du et eksempel. I stedet for besnæringer snos piberenserne blot rundt om hinanden. Skulle der være noget, som ikke passer så godt, kan piberenserne skilles ad igen.

Det er en hjælp at have konstruktionsprincippet foran jer, når der skal laves en tegning over „opfindelsen“, siger ideens fader, Ole Berner, i bogen „Pioner 2“.

M 4209

Det er ikke en kode, men nummeret på det målebordsblad, der dækker korpslejrpladsen.

Når du har kortet, finder du lejrpladsen sådan: Find Hostrup søs syd-ende. Umiddelbart vest herfor finder du en ejendom, der på kortet hedder Stevning. Det er på dens jord, vi skal have lejr.

Lejrpladsen afgrænses nogenlunde sådan: Mod øst af søen, mod syd af den vej, der på kortet er angivet med vejtræer (syd for gården), mod vest af grøften ved mosen – følg grøften mod nordvest og derpå skellet, der går mod nord og senere bøjer mod øst.

Kortet kan købes på depotet, hvis I synes det kunne være rart at have det, for at danne jer et billede af lejrpladsen og egnen deromkring. Husk at opgive dets nummer: M 4209, Kliplev.

Min mening

Var det ikke en idé – ja, faktisk et naturligt næste skridt, at afskaffe spejderløftet i disse omlægningstider. Ikke engang en modernisering kan hjælpe på det. Det er simpelthen forældet.

Bare begyndelsen „På min ære lover jeg“, kan få en til at tænke „du gode Gud“, har man virkelig ikke slettet det. Det er måske helligt, fordi Baden Powell skrev det...

Og fortsættelsen „at gøre det bedste for at være tro mod min Gud og mit land“ er ikke et hak bedre. Hvem er overhovedet min gud – ham i folkekirken?

Nu er der pludselig nationalisme i spejderarbejdet, selvom der plejer at være internationalisme.

Det er også dumt, at det første man præsenteres for i spejderarbejdet er det løfte, for man skal jo aflægge det, før man overhovedet får lov til at være med. Mig minder det lidt om noget overspændt romantik-pjæt at aflægge løfter på sin ære. De små, der aflægger løftet, kan da godt se det højtidelige i det, men tænker ikke nærmere over det og glemmer det heldigvis hurtigt.

Spejderløftet eksisterer jo ikke i praksis, men kun som et yndigt teoretisk salmevers.

Rikke.

(Rikkens rigtige navn er redaktionen bekendt).

Hallo alle blåmejser

Kløver fortæller:

Store og små rødder

Gutte har købt den nye bog om blåmejseloven, som hun læser et kapitel højt af ved hvert møde. Så får vi lov til at spille det bagefter som skuespil, og så gælder det om at huske det hele. Vi har trukket lod om rollerne. Dims var så heldig at blive Mejse, mens jeg bare er en skovsnekl i Sortemands hær.

Victoria er solen, så hun må kravle op på en stol og skinne på os. Glad er Janus, og det passer hun godt til.

Til det første møde i december skulle vi i skoven og samle mos og grankogler, og vi var meget spændte på, om vi nu så nogle af alle de dyr, som vi havde hørt om. Men da vi kom ud i skoven, var der ikke et eneste dyr, ikke engang en myre.

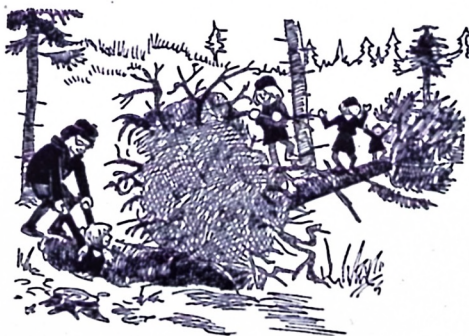
Gutte sagde, at det var fordi mange af dem havde gemt sig under barken i gamle træstubbe eller under de visne blade, hvor de kunne have det lunt og rart, til det bliver forår igen. Og alle

de dyr, som ikke gemmer sig et varmt sted, skulle nok holde sig væk, sådan som vi larmede.

Så prøvede vi på at være stille, men det lykkedes ikke særligt godt.

Gutte sagde, at vi skulle hen og se et meget stort træ, som stormen havde væltet, for så kunne vi se den store rod.

– Hvorfor det? sagde Gerda. Vi kan jo bare kigge på Glad. Hun er også en stor rod.

– Vel er jeg ej, jeg er i hvert fald ikke sådan et rode-hoved som dig, svarede Glad.

– Jeg roder aldeles ikke, og jeg har mere orden i mine sager, end du har, sagde Gerda, men det hørte Glad ikke, for hun havde fået øje på det væltede træ og styrtede hen til det, hvor hun pludselig forsvandt med et højt hyl.

– Hvor i alverden blev hun af, råbte Gutte og styrtede der hen, hvor Glad var forsvundet i jorden. Vi troede slet ikke, at Gutte kunne løbe så stærkt, for selv om vi også løb, kom hun først derhen.

Glad var gledet ned i det store hul, hvor træroden havde været.

– Se, jeg har fundet en hule, sagde hun nok så fornøjet. Kom herved. Det er noget så sjovt.

– Pas på, jorden kan styrte sammen, sagde Gutte. Kom nu op med dig, din muldvarp.

– Jeg vil også hellere være et egern,

sagde Glad, da vi havde halet hende op, og så kravlede hun op på stammen af det væltede træ og maste sig frem gennem grenene helt til træets top, der var ca. 3 meter over jorden.

Så kravlede vi alle op på stammen og balancerede hen mod toppen undtagen Dims, der stod og holdt den lille Victoria i hånden.

Så fandt vi på at lege historien om Mejse, og så måtte Dims jo også op i træer, så hun kunne falde ud af reden, og Gutte hjalp Victoria op på en gren, så hun kunne sidde der og skinne.

Ih, hvor havde vi det sjovt, men til sidst måtte vi hjemad, for det var ved at blive mørkt.

Næsten lige i udkanten af skoven står der et lille grantræ, og da vi kom derhen, var der sat julelys på det.

– Næh, hvor er det pænt, råbte vi alle sammen. Hvem har gjort det?

– Det ved jeg ikke, det er nok den gode skovfe, sagde Gutte.

Men jeg så godt, at Bøf, der hjælper Gutte, sad gemt bag et træ.

Så gik vi rundt om juletræet og sang »Glade jul, dejlige jul«, og det var slut på en dejlig dag.

Breve

Tak for de mange breve, der alle bærer præg af, at vi nærmer os jul. Der arbejdes flittigt på julegaver og ting til julestuer over hele landet fra syd til nord. Jeg savner blot at høre noget fra Bornholm og glæder mig til den dag, hvor der kommer en hilsen derovre fra.

Nu tager vi fat

Det er en travl tid i enhver blåmejsflokk, og man har fra flere flokke bedt om, at indsendelsesfristen for bogen om flokken må blive forlænget, så man har tid til at arbejde med den til møderne efter jul.

Fristen bliver derfor forlænget til Think- ingday, men så håber jeg også, at mange flokke vil deltage i opgaven, så vi får noget godt stof til arkivet. nord.

Hjerter klippet med en saks
af den fingernemme slags

HVEM VANDT?

Tak for de mange fine naturbilleder. Følgende får eventyret om blåmejseloven i præmie:

Inge Andersen, Brabrand, der har lavet en hel bog. Bettina Kjærulff-Schmidt, Øregård flok. Hanne Vorre, Hjørring flok. Ordrup flok. Guldborg flok. Fasan flok. Jette Hansen og Katja Behrendt Poulsen, begge Ordrup flok. Merete Clausen og Tine Juul Nielsen, begge Fasan flok. Annemarie og Jorunn, begge Guldborg flok.

„Hallo, alle blåmejsere“
ønsker alle Danmarks glade blåmejsere en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Glad ønsker sig "Eventyret om Blåmejse-loven" i julegave, fordi den handler om alle hendes gode venner ude i skoven.

Alle breve og løsningen på opgaven sendes til:

Hallo alle blåmejser, Karen Nordström, Kollerødvej 54, 3450 Allerød.

Reklametremstød

Foreløbig TILMELDELSE til SENIORLEJREN i KORPSLEJREN

for at deltage
skal du være
over 15 år

...men du må ikke svigte din patrulje

Som TM eller TA kan du bo
i SENIORLEJREN
- og stadig yde din hjælp i troppe

HVOR
MANGE ?

VI SKAL VIDE:
så hogenlunde HVOR MANGE
vi bliver i SENIORLEJREN

! SENIORLEJREN !
bliver delt i 2: !

kommer i SENIORLEJREN
fra jeres gruppe eller trop ?

I. 15-18 årige

II. over 18 år

SEND DETTE TIL: Kirsten Strange, Asylgade 13, 8660 SKANDERBORG
Gruppe / Trop:

Antal 15-18 årige: Antal over 18 år:

MEN DET SKAL VÆRE SENEST 1. februar!

Mortensgås og meget andet på Spejderskolen

På spejderskolen er 30 elever i fuld gang med undervisningen der begyndte 3. september. I køkken og hus lyder glade stemmer, der i en blanding af bornholmsk, fynsk og norsk og meget andet fortæller om aktivitet og sjove oplevelser.

I denne uniformsforvirringens tid er det også en broget forsamling, men man når dog ved nærmere studium at se, at der er 6 grønne og 3 norske i den ellers blå flok.

En uges ophold på Hylkedam blev begunstiget af sol og varme, og efter at have nydt hjemkomsten til skolen og det varme vand i badeværelserne, blev der tid til at pakke kufferten og drage på efterårsferie.

Nu er 2. termin begyndt, og nye fag er kommet på timeplanen, - inden længe skal der spises "Mortensgås", og så er det snart tid at begynde på juleforberedelserne, og det er altid en dejlig tid, og så bliver det spændende at se om Lotte og Lene, Asta og Birthe og alle de mange Susanne'r får tid nok til alt det, de gerne vil nå!

Jess

En spejder er sparsommelig og ordentlig

- eller en snak om patruljens penge -

Den § er ofte blevet angrebet, når man diskuterede, om lov og løfte var forældet. Om jeg begriber det, for selvfølgelig skal man ikke gå så vidt, at man bliver nærig, men sløseri med ting og penge giver heller ingen glæde. Det gælder altså om at finde en passende mellemvej, og den skal patruljen finde og vælge i fællesskab.

De hjælpemidler, man har til at styre sine pengesager – sin økonomi med – er et budget og et regnskab.

Budgettet er en plan over, hvordan man vil skaffe penge, og hvordan man vil bruge dem.

Regnskabet er en oversigt over, hvordan man har skaffet penge, og hvordan man har brugt dem.

Forst vælger man et tidsrum at planlægge og lave regnskab for. De fleste laver regnskab for 1 år, bl. a. af hensyn til skattevæsenet, men den slags behøver en patrulje jo heldigvis ikke at tage hensyn til, så I skulle måske vælge at følge kontingentbetalingerne og lave budgetter og regnskaber for tiden 1/9–31/1, – 1/2–30/4 og 1/5–31/8.

I kan lave budgetter på 2 måder. Enten starter I med at finde ud af, hvor mange penge I får ind, og så fordeler I dem til materiel, ture og hvad I ellers har brug for. Eller I starter med at finde ud af, hvad I skal bruge i den kommende periode, og så finder ud af, hvordan I vil skaffe pengene.

Budgettet laver I i fællesskab. Hvis et demokrati skal være rart at leve i for alle, er det vigtigt, at flertallet lærer at tage hensyn til mindretallets synspunkter. I praksis vil det ofte være sådan, at man må vælge en af flere muligheder, og så vælger man som regel den, der tiltaler flertallet mest, men netop på det økonomiske område kan man som regel lave en kombination, der tilgodeser alles ønsker og behov i et rimeligt forhold.

Budgettet kan se således ud:

Budget for tiden 1/9 1969–31/1 1970.

UDGIFTER

Materiel	30 kr.
Ture	20 kr.
Hjælpeopgave	20 kr.
Udgifter ialt	70 kr.
Kassebeholdning 31/1	
overføres til næste periode ...	10 kr.
	80 kr.

INDTÆGTER

Kassebeholdning 1/9 ovf.	
fra sidste regnskab	15 kr.
Kontingentandel	25 kr.
Overskud, ture	10 kr.
Avisindsamling	30 kr.
	65 kr.
	80 kr.

Når I er blevet enige om budgettets udseende, er det kasserens opgave at sørge for, at pengene kommer ind, udgifterne bliver betalt og regnskabet ført. Kun hvis budgettet ikke bliver fulgt, behøver hun at tage patruljen med på råd før næste periodes budget skal laves.

Regnskabet føres med udgifter i den ene side og indtægter i den anden. Forskellen mellem de bogførte indtægter og udgifter skal være det samme beløb, som der er i kassen, når man tæller pengene op.

Når den periode, I har lagt budget for, er gået, stiller kassereren et regnskab op på samme måde, som budgettet var stillet op. På et patruljemøde sammenligner I budgettet og regnskabet og snakker om, hvorfor regnskabet måske ikke blev som budgettet,

og ud fra de erfaringer, I nu har og de planer, I har for den næste periode, laver i et nyt budget for denne periode. Og så kan kassereren igen køre videre indtil den næste regnskabsperiode. Det skal nok vise sig, at I får mere ud af jeres penge, når I tænker jer om, for I bruger dem. Men husk, det er ikke bare pengene, I skal holde styr på – jeres materiel er også en værdi, ligesom penge. Skal I købe nyt materiel i stedet for noget, der er blevet væk, kan I ikke bruge de penge til andre ting.

De fleste tror, regnskaber og budgetter er noget kedeligt noget – det er det slet ikke, når man forstår at bruge dem rigtigt.

Venlig hilsen *Valborg Sandberg*.

SENIORLEJR I BAARN

Vi mødtes 5 blå og 5 grønne piger på Fredericia banegård den 22. juli. Efter at have set hinanden lidt an startede vi den 12 timers lange togrejse til Baarn.

Førstehåndsindtrykket af lejren var, at det var ret forvirret og ulideligt varmt. Alle teltene var heldigvis slået op da vi ankom, og vi så straks, at vi skulle slippe for lejrarbejder, da teltene lå som sild i en tønde.

Lejren foregik på kløverspejdernes grund i Baarn, og der deltog også en del kløverspejdere fra flere lande.

Indvielsen var noget ganske andet, end det vi kender til, men brandgod. Alle udlændingene marcherede ind og tog opstilling, dernæst kom alle hollænderne marcherende til beat-musik, forrest havde de alle de repræsenterede landes flag, som de stillede i en cirkel rundt om flagstangen med verdensflaget.

Efter indvielsen fik alle udleveret en træsko til tørklædet. Træskoen var lejrens symbol, og bagpå var der angivet med en farve, hvilken patrulje man tilhørte, så alle kunne blive blandet i teltene. Ligeledes fik vi udleveret et program for hele lejren og en lejr-sangbog. Samme aften startede vi med et for os utraditionelt lejrball, bl. a. fordi det først startede kl. 10, og vi sad 187 spejdere fra 14 nationer omkring samme lejrball. Bag-

„Gudstjeneste“ for alle religioner

efter sad vi udenfor teltene med flagermuslygter og forsøgte at lære hinanden at kende. Formålet med lejren var, at vi skulle se så meget typisk hollandsk som muligt, samtidig med at vi skulle lære hinanden at kende. Vi var på udflugt hveranden dag, og de andre dage lavede vi hollandske hobbyarbejder, dansede folkedanse, så film, om Holland, lavede udstillinger fra de forskellige lande eller vi hyggede os bl. a. med at bytte mærker.

Vores pligter var meget små – og få – hvilket vi nød. Den eneste dag vi selv skulle sørge for mad, var en dag der stod barbecue på programmet, og vi undrede os meget over, hvordan 187 mennesker kunne få barbecue-mad, mien „alt lykkes i en gasovn“, for vi fik udleveret en urtepotte med trækul i pr. par.

Det var en underlig fornemmelse at gå til det sidste lejrball. Selve underholdningen sørgede hvert land for, hvorefter en repræsentant fra hvert land overrakte en gave til en i lejrledelsen. Den egentlige afslutning af lejren kan ikke beskrives med ord: Alle hollænderne fik udleveret hver to lys, der stod i en træsko på en firklover, og hvert blad i firkloveren, fik vi forklaret, havde en symbolsk betydning. Lysene blev tændt, hvorefter hollænderne gik hen og afleverede det ene lys til en udlænding. Dernæst rejste alle sig op og sang en af lejrens populæreste sange „No man is an island“. – Lejren var slut – HULK – HULK, og næste dag tog nogle hjem, mens andre, bl. a. os, tog til private ophold i en uge i forskellige dele af Holland.

*Ellen, Christa, Anne-Marie,
Elsa og Lone.*

»Smætterier«

Lys-støbning

Adventstiden er mere end nogen anden tid på året de levende lys' tid. Også til patruljens juleafslutning må I have lys på bordet, og dem laver I selvfølgelig selv sådan:

Flet væger af tre bomuldstråde – de kan være ca. 20 cm lange. Fastgør vægerne til en „vægepind“. Det er en pind, hvorpå I med lige store mellemrum kan fastgøre vægerne.

En stor gryde fyldes med et par liter vand og sættes over ild. I gryden sættes en stor dåse, hvori kommer selve lysblandingen. Den skal bestå af lige del stearin og parafin, f. eks. 100 g af hver. Massen skal smelte, og når den er det, kommer der varmt vand i, så overfladen står lidt fra dåsens kant, f. eks. et par cm.

Selve støbningen foregår på den måde, at I dypper vægerne ned i lysmassen, lader det størkne og dypper igen. Sådan kan I blive ved til lysene har den ønskede tykkelse. Bli-ver massen inden da for stiv, må I varme den lidt op.

De kan i Lemvig

Måske undrede det jer, at „Pigespejderne“ var blevet så geniale, at det selv kunne hitte på den gode idé, som „Kridtningshistorien“ i sidste nummer var. Vi skylder at sige, at ideen var lånt fra „Væbneren“, som igen har fået den fra Lemvig-spejderne.

TEGNEREN THORA TRILLES TINKA-TEGNESERIE

Peter var kommet med sin mor til et stort stævne for faldskærmsudspringere. Da han så faldskærmene dale ned, udbrød han:

Mor, mor, se, nu sender storken også voksne mennesker.

En kunde beklagede sig over brødet.

– Jeg skal sige Dem noget, min gode mand. Jeg har bagt brød, længe før De overhovedet blev født, svarede bageren indigneret.

– Det lyder meget rigtigt, svarede kunden, men hvorfor sælger De det så først nu?

– Hør, onkel, sagde lille Karl. Du lovede mig en krone, når jeg ikke mere sad på den sidste bæk i klassen. Og nu sidder jeg der ikke mere.

– Det var vel nok flinkt. Her har du kronen, men hvordan er det gået til, min dreng?

– Jo, onkel, bænken er henne for at blive malet.

– Nå, Jensen er nok steget i graderne?

– Ja, han er jo blevet varmemester!

Karen Mari og Sidsel mødtes uden for brugsen, hvor de faldt i snak og udvekslede nyheder.

Sidsel var af den bedrevidende type, der altid gerne ville give det udseende af, at hun havde forudset alle hændelser.

Karen Mari sagde:

– Ja, nu er Signe Pedersen død.

– Nå, er hun det, svarede Sidsel. Ja, det tænkte jeg nok. Hun har længe set dårlig ud. Hvad døde hun af?

– Hun blev kørt ned af en bil.

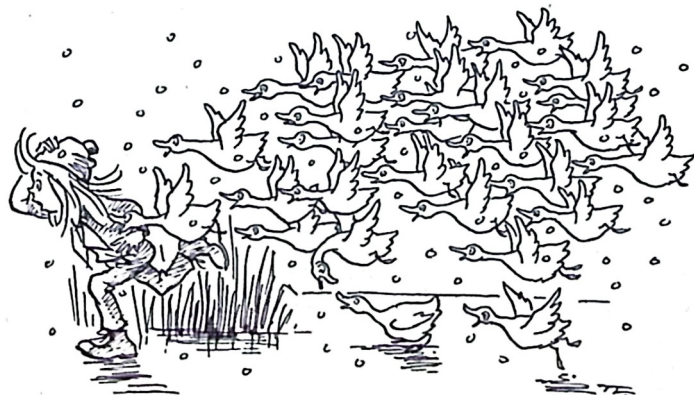
– Det er min erfaring, at kvinder tåler smerter langt bedre end mænd.

– Såh, De er måske læge?

– Næh, jeg handler med fodtøj.

UDENLANDSFARTPIGER

Vi afholder ligesom ifjor en „fortsættelsesfart“ i Fastelavn 7.-9. februar 1970. Det foregår på Jægergården, og vi fortsætter vor internationale træning, hvor vi slap sidst. Læs „Pigespejderne“, april 1969. Se nærmere i foretræningspjecen, der siges at komme i januar 1970. ANDEN FRA 64 lever stadig. Løyer

KØB JULEGAVER PÅ DEPOTET TIL HELE FAMILIEN!

Her får du mange forslag:

TIL MOR:

Frottéhåndklæder m. klover, blå ell. grønne, 50×50 cm	7,00
Skålsæt i festlige farver,	m. 4 skåle 9,85 m. 3 skåle 12,00
Kuffert, blå, lynlåslukke m. hængelås	40×60×14 cm 42,75 36×52×14 cm 36,75
Vaser, Holmegaards glas, med emblem,	
mørkeblå, rørformet, 13 eller 17 cm høj	16,25 23,50
lyseblå, hjerteformet, 6 eller 8 cm høj	13,25 20,25
lyseblå, buet, 12 cm høj	32,25
Theskeer, moccaskeer, marmeladeskeer, lysestager m. m.	

TIL FAR:

Spade (god at have i bilen i snevej)	10,75
Grensav .. 9,25 el. 14,75 - Bøjlesav	15,25
Citoetui, plastic, m. forbindssager	11,25
Skopudsegrej, til rejsebrug	11,25
Stavlygte, Hellesens Spotlight, 3 str.	12,65 16,00 18,00

TIL SØSTER:

Blokløjt i etui	19,50
Skuldertaske i sejdug	16,25 - 45,00
Firkort m. fugle	3,50
Naturmemory el. Trafikmemory (spil)	14,00

TIL BRODER:

Træningsdragt, mørkeblå m. lynlås, str. 32-46	40,00 - 54,00
KIT-KAT madkar m. hylster	30,50
Tabletkoger, fylder sammenklappet kun 7×10×2 cm	3,75
Pakke m. 6 tabletter	2,50
Dolk, priser fra	11,25 - 44,00
Grammofonplade, stereo, „Sange ved bålet“	33,20

FORSLAG TIL DIN EGEN ØNSKESEDEL:

Tøje, mørkeblå m. grøn kant og 2 lommer, helulden,	str. 10-14 år	58,00	str. 40-44	64,00
i en lettere kvalitet, 45 % uld og 55 % Leacril	str. 10-14 år	68,00	str. 40-46	75,00
Lyseblå bluse og spejdnederdel (se annoncen i oktoberbladet).				
Anorak i mørkeblå poplin, stor lomme foran og vind- fang i ærmerne	str. 8-16 år	41,00-46,00	str. 38-46	50,50
Parca-coat i mørkeblå poplin m. aftageligt teddyfoer	str. 34-44	189,00	og i 7/8 længde	149,00
Tophue, mørkeblå, patentstrikket				12,75
Halstørklæde, der passer til tophuen, 90 el. 145 cm				9,25 16,50
Spejder- og skolesko „Wayfinders“,	str. 32-34	62,50	str. 35-38	69,50
Spanske støvler m. kraftig gummisål	str. 35-38	74,00	str. 39-42	79,50
Norsk rygsæk „Norrøna“, med mejs, 2 sidelommer + 1 indvendig lomme i den store klap i grå sejdug		102,00	i blå el. oliven nylon	122,00
Juniorrygsæk med mejs og 3 udvendige lommer				68,00
Sovepose, priser fra				46,00 - 240,00
Spisesæt, dyb og flad tallerken og krus, mepal, blå el. gult med emblem				8,75
Spisebestik				6,50 - 11,50
Samlemappe til bladet „Pigespejderne“, blå vinyl m. emblem				9,75
Lommetørklæder m. emblem, bæltepung, charms, dolk, kompas, bøger om spejderarbejde og husflid.				

DEPOTET ØNSKER
JER ALLE
Glædelig Jul

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . 2100 København Ø. Telf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-13

(gælder ikke depotudsalgene i provinsen)

Vil du lære en lille sang fra Pakistan? Du vil kunne illustrere sangen med håndbevægelser. Det sprog, sangen er skrevet i, hedder Urdu.

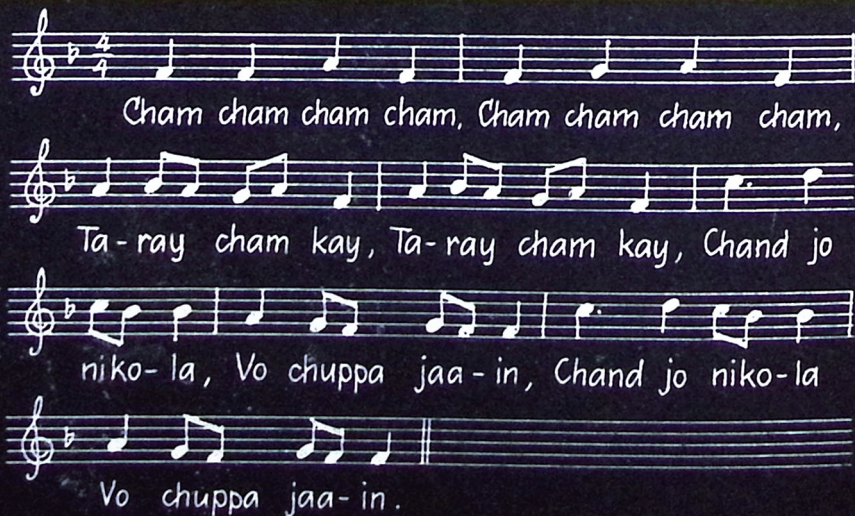
Teksten betyder følgende: „Cham“ (udtales tsjam) betyder funkler. „Taray cham kay“ betyder „Stjernerne titter frem og funkler“, „Chand jo nikola“ betyder „Månen stiger op“, mens „Vo chuppa jaa-in“ kan oversættes ved „Jeg vil sove“.

Når du synger cham-ordene, holder du hænderne op foran dig med bøjede albuer. Åben og luk hænderne, mens du spreder fingrene hver gang, du siger „cham“. Det skal vise stjernerne, som funkler.

Når du dernæst synger „Taray cham kay“, fører du hænderne ud i en halvcirkel til hver sine og ser op, som om du vil vise alle stjernerne på himmelen frem.

Til ordene „Chand jo nikola“ lader du hænderne beskrive en bold for at vise månen, der stiger op. Og til de sidste ord „Vo chuppa jaa-in“ lægger du håndfladerne mod hinanden og lægger dem mod den ene kind for at vise, at du sover.

Sang fra Pakistan

Cham cham cham cham, Cham cham cham cham,

Ta-ray cham kay, Ta-ray cham kay, Chand jo

niko-la, Vo chuppa jaa-in, Chand jo niko-la

Vo chuppa jaa-in.